

29.7.4

76a → 76b (מסנה ה') → 76a

1. ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ויקרא כד, ה
 2. והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק עולם: ויקרא כד, ט
 3. והכהן המשיח תחתיו מבגיו יעשה אתה חק עולם לה' כליל תקטר: ויקרא ו, טו
 4. על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: ויקרא ז, יג
 5. וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ויקרא ב, ד
 6. אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: ויקרא ז, יב
 7. ... ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: במדבר כ, ח

I מנחות: miscellany re: משנה ה

- a preparation of מנחה: 300 "rubs" (rubbing back and forth) and 500 "kicks" (with heel of hand)
- i ת"ק: these are done to wheat kernels (part of threshing)
 - ii ד' יומי done to dough (per ברייתא – only to dough)
 - 1 note: they would rub once, "kick" twice; then rub twice and "kick" three times (each set 100x)
 - (a) question (ר' ירמיה): is rubbing back and forth considered "1" or "2"? תיקו
- b number of loaves:
- i agreement: חתי כ"ג and שתי לחם – 12; חלתי נזיר and לחמי תודה – 10
 - 1 לחם הפנים stated explicitly (v. 1)
 - 2 חביתי כ"ג: inferred from לחם הפנים via חק: חק (vv. 2-3)
 - 3 לחמי תודה per explicit verse (see ahead, 77b)
 - 4 חלתי נזיר which is alluded to in לחמי תודה (v. 4) – שלמי → extends to נזיר שלמי
 - ii disagreement: all others
 - 1 ד' יהודה 10
 - (a) Inferred from: לחמי תודה
 - (i) Challenge: why not infer from לחם הפנים and have 12 each?
 - (ii) Block: מנחת נדבה has more points in common with לחמי תודה (individual, voluntary, has oil, can be invalidated by overnight lapsing, not brought on שבת nor בטומאה)
 1. Challenge: לחם הפנים has points in common as well (קדשי קדשים, has לבונה, not חמץ, comes for itself)
 2. Answer: לחמי תודה have more points in common
 - (iii) However: if we accept the principle that that inferred via גז"ש (חביתי כ"ג) can then be a בנין אב
 1. Then: לחמי תודה still shares הדיוט (not כ"ג), brought entire, פיגול applies, not brought בשבת nor בטומאה
 2. However: כ"ג חביתי have more points in common (add עשרון כלי, הגשה, on the fire to list above)
 - a. Nonetheless: inferring from הדיוט is a more compelling connection
 - 2 ד"מ 12 – he may infer from חביתי כ"ג (as above, if he maintains that that inferred via גז"ש can become בנין אב)
 - (a) Or: he sees the commonality of קדש קדשים as more compelling and infers from לחם הפנים

II שמואל: if he makes לחמי תודה into 4 loaves (1 large loaf of each kind) – valid

- a Challenge: there is a requirement of 40 loaves
- i Answer: that is ideal, but dispensible
- b Challenge: he must give 1 of each set to כהן as תרומה
- i And: can't be torn off as it must be a complete loaf (אחד מכל קרבן)
 - ii Answer: he separates it at kneading (i.e. end up with 8 loaves; 4 large and 4 small for כהנים)
- c Challenge: ruling that all מנחות made of larger or smaller numbers (than the required – see above) are valid
- i Except: לחמי תודה, נזיר, חביתי כ"ג ולחם הפנים
 - 1 Answer: שמואל follows alternate opinion that limited invalidity to חביתי כ"ג and לחם הפנים
- d ד' הונא if he makes מנחת מאפה תנור as one large חלה – valid, per מצת (v. 5 – written חסר)
- i Challenge: שמואל allowed for לחמי תודה to be one per set – and there it is written plene (v. 6)
 - ii Answer: שמואל disagrees with ר' הונא about this

- III משנה ו' ratio of original grain to offering
- a עמר 3 סאין (1 איפה – 10 עשרון) → 1 עשרון is offered (10% yield)
 - i Reason: it is barley and new grain, lots of bran
 - b שתי הלחם 3 סאין → 2 עשרון (20% yield)
 - i Reason: even though it is wheat, since it is new, more bran than usual
 - c לחם הפנים 24 סאין → 24 עשרונות (30% yield)
 - i Reason: since it is wheat and ישן, not a lot of bran
 - d ברייתא: if they ever mis-measure the עשרון, invalid
 - i But: if they use more or less original grain it is valid
 - 1 As long as: the end result is proper
- IV משנה ז' מנחות these three public
- a עמר 13 siftings
 - b שתי הלחם 12 siftings
 - c לחם הפנים 11 siftings
 - d סלת – 1 v. 1: there was no set amount, as long as fine flour was produced per v. 1
- V ברייתות:
- a Sieves:
 - i ת"ק: they would use a narrow and gross sieve, alternating them to rid the fine dust and bran (per רש"י)
 - ii דאב"י: they had 13 sieves, each finer than the previous one and would sift "in order"
 - iii ד"ש: there was no set number, result of fine flour was the only concern
 - b purchase of flour for לחם הפנים: they would buy flour per v. 1
 - i However: if the גובר bought unmilled wheat – valid
 - 1 But: only for לחם הפנים (per אותה)
 - 2 Reason: re לחם הפנים, there is a concern of thrift (as it is 24 עשיון and bought every week)
 - 3 Allusion: that ה' is concerned with בני' financial weal – v. 7